quando relinquit̃ pro luminaribus puta ꝓ cereis lampadib⁹ ꝛ ſimilibus. Quintus caſus ꝓ anniuerſarijs. id eſt pro cōmemoratione animaꝝ. anniuerſariū dicit̃ eadem die ſepultionis vl' defunctionis ſingulis annis qua ille qui legauit fuit ſepultuſ vel defunctus. Sextus caſus pro relicto facto ꝓ ſeptima vigeſima vel trigeſima. ꝛ vult dicere referēdo ſe ad varias cōſuetudines locoꝝ in quibus aliqui ſeruant facere officiuꝫ pro defuncto id eſt ſeptima die poſt ſepulturam vl' vigeſima ſeu trigeſima ſeu alia die ꝙ ſi relinquitur aliquid ꝓ huiuſmodi officijs dicendis nō debetur quarta. ꝛ vide de his diebus. in. c. quia alij. xiij. q. ij. Ultimus caſus quando relictum eſt factum ad perpetuum cultum diuinum. vtputa quando teſtator reliquid certū quid. vt q̄libet die celebraret̃ in certo altari ꝛ pro capella dotanda vel ſimilibus cōcernentib⁹ perpetuū cultum diuinū. ¶ No. ibi vel reliquis pijs locis. ꝙ nō ſolū eccleſie ſunt priuilegiate in predictis caſib⁹ ſed etiam pia loca gaudent eiſdē priuilegijs. facit. l. fi. C. de ſac. ſan. eccl. ꝛ qd̄ no. Jo. an. in. c. j. ꝛ. ij. de in integ. reſti. li. vj. vbi notāter vult ꝙ pia loca poſſūt petere reſtitutionē in integrū ſicut eccl'ie. Secūduꝫ dictum eſt ꝙ regulariter pia loca tenent̃ ad canonicam portionem. ꝛ que dicunt̃ pia loca. dic ꝙ illa in quibus exercet̃ officiū pietatis. vt no. Jo. an. s̄. ti. ꝓxi. c. fi. ꝛ ſpe. in ti. de inſtru. edi. §. nunc vero aliq̄ x. et ſcias. vide qd̄ dixi in. c. officijs. s̄. eo. ¶ Ultio nota ꝙ ep̄s ꝛ parochialis eccleſia poſſunt de eodeꝫ relicto capere canonicas portiones ꝛ ſic poſſūt concurrere ep̄us ꝛ parochialis eccleſia. Et aduerte ꝙ Hoſti. voluit hic ꝙ de quolibet relicto facto ꝑ dioceſanum quibuſcunqꝫ eccleſijs ep̄s habeat canonicā portionē. eccleſia vero parochialis habet ſuā portionē ex relicto facto dūtaxat ꝑ parochianū ſuū. Sꝫ contrarium quo ad primum ſenſit hic Jo. an. ꝛ remittit ad no. in. d. c. officij. ſed tu dic lati⁹ ꝛ clari⁹ ꝙ ep̄s habet ſuam canonicā portionē ex relictis facti dūtaxat eccleſijs ꝛ alijs pijs locis ſibi ſubiectis per quēcunqꝫ fuerint relicta. nam hec portio ep̄o debetur nō ab homine dioceſ. ſ; ab eccleſia cui factum ē relictū. vt in. c. requiſiſti. s̄. eo. ꝛ dixi in. d. c. officij. Eccleſie vero parochiali debet̃ portio ex relicto facto eccleſie ſepulture per ſuū parochianū. vt in. c. j. ꝛ. ij. j. de ſepul. poteſt ergo contingere ꝙ de vno relicto detrahant̃ due portiones. puta ſi parochian⁹ vnius eccleſie elegit alibi ſepulturā eidē aliq̄d legādo. nam eccleſia ſepulture debet dare canonicam portionem ep̄o propter on⁹ ep̄ale. Item canonicā eccleſie parochiali in ſatiſfactioneꝫ iniurie ſeu laboris quē ſubijt eccleſia parochialis in perſonam defuncti. q̄nqꝫ poteſt cōtingere ꝙ vna ſolū portio debeatur. vtputa q̄n parochianus alicuius eſt ſepultus in eccleſia exempta. nam tunc portio ſolum debetur eccleſie parochiali. vt dixi in. d. c. officij. q̄nqꝫ nulla portio detrahit̃ vt ſi parochian⁹ eccl'ie exempte eligit ibi ſepulturam. ꝛ ideꝫ dicendū in ſilibus caſibus. ¶ Ultimo ſcias ꝙ de relictis priuilegiatis de quibus hic ſoluūt fratres minores ꝛ ꝑdicatoreſ quartam eccleſie parochiali. vt in cle. duduꝫ. de ſepul. ꝛ hodie illa cle. eſt prorogata ad fratres ſancti auguſtini ꝛ carmelitas. ꝛ fuit iſtud inductum in recōpenſationem damnorum que ſuſtinent eccleſie parochiales propter priuilegia conceſſa dictis fratribus in eo ꝙ poſſunt audire cōfeſſiones. Itē predicare ꝛ recipere parochianos alienos ad ſepulturam. An autē eccl'ia parochialis debeat dare ep̄o portionē de portione quā habuit ab eccleſia ſepulture ſiue ex relictis priuilegiatis ſiue non. vide per Frede. conſi. vj. ꝛ ibi concludit ꝙ ſic. qd̄ ſatis placꝫ per. c. cōquerente. de offi. ordi. vbi dicit̃ ꝙ de oīb⁹ funeralibus debetur ep̄o quarta. Utrū legatuꝫ factum eccleſie de certa re quolibet anno debeat̃ perpetuo ꝛ in eternum. vl' duret per aliqd̄ tempus determinatum. iſtam queſtionem format Bar. in. l. annua. ff. d annu. lega. ꝛ dicit ꝙ per tempus determinatum. ſ. per centum annos. per. l. vſufructum ff. de vſufru. ſed Pe. ꝛ Guil. tenuerūt ꝯriuꝫ. exemplum. lego fratribus quolibet anno prandium.

¶ De ſucceſſionibus ab inteſtato. ¶ Rubrica

¶ Supra viſum eſt de ſucceſſionibus ex teſtamento. verum qꝛ ſepe homines decedūt ab inteſtato. ꝛ dubitat̃ de ſucceſſione. ideo poſt rubricam p̄cedentem ſubijcit̃ iſta. Et ſcias ꝙ inteſtatus dicit̃ q̄ nullū vel nō iure fecit teſtamentū. vt in. l. fi. C. fami. her. ꝛ proprie dicit̃ inteſtatus qui poterat facere teſtamentum. vnde non valens teſtari nō dicitur ꝓprie inteſtatus. ſ; ſm̄ cōmunē vſum loquendi qui nō teſtatur dicitur inteſtatus. vt de predictis eſt pulcher tex. in. l. j. ff. de ſuis ꝛ legi. ꝛ ibi per doc. ꝛ facit h̄ ad ſtatuta diſponentia de ſucceſſione inteſtatoruꝫ an habeant locum etiam in his qui teſtari non poterant. vt impubes. furioſus ꝛ ſi'les. ꝛ d his in predicta. l. j.

Sed hoc. Clericus bona ꝓpria dare pōt cui vult. ſed ſi decedat inteſtatus ꝛ nō habet cōſanguineos ſuccedit eccleſia. hoc dicit iuncta glo. ſecūda po ibi. ſi autē. ¶ No. primo ho. ar. ex tex. ꝙ q̄cquid acquirit ep̄s intuitu ꝑſone ſibi acquirit ꝛ nō eccl'ie. vnde de his pōt diſponere ad libituꝫ facit ad ea que dixi in. c. j. s̄. ti. ꝓxi. vnde hec littera videtur pariſicare ep̄m ꝛ clericos inferiores. ¶ Nota ſcd̄o ar. op. ex tex. ꝙ qualiſcūqꝫ ſit cleric⁹ ꝛ qualecunqꝫ habeat bn̄ficiū nō diſponit ad libitū de redditibus bn̄ficij. nam vt hic patet hoc ꝑmittit̃ eis reſpectu bonoꝝ acquiſitorū intuitu perſone. ſec⁹ ſ; ſi acquiſiuerint intuitu beneficij. Et vt dixi pondera qꝛ littera loquit̃ nō ſolum de ep̄is ꝛ preſbyteris. ſ; etiā de inferioribus clericis. qꝛ cōmuniter habent beneficia ſimplicia. ꝛ facit ad ea que dixi in. c. relatum. ij. ꝛ in. c. requiſiſti. s̄. ti. ꝓxi. ¶ Nota tertio ibi ꝗ̄s hic ꝑfecerint. ꝙ teſtamentum nō valet niſi ſit ꝑfectū. vnde ſi quis incipit facere teſtamentū ꝛ nō perfecit non valet qd̄ inceptū ē. ita colligit dic do. An. nihil aliud inducēs. Sed tu aduerte latius. naꝫ primo iſte tex. parū facit. qꝛ ſupra loquit̃ de donatōe

tamē attingendo ſubſtantiā ipſius dicti. videt̃ p̄mo q̃ de hoc ſit tex. in. l. ſi is. ff. de teſta. vbi p3 q̃ nihil valet ſcriptura niſi ſit pfecta. ⁊ hoc indubitatū i diſpoſitione nō fauorabili. Sed dubitat̃ quid i fauorabili. puta inter liberos ⁊ ad pias cauſas. ⁊ ē not. queſtio. nam ſepe ꝯtingit q̃ teſtator incipit facē teſtamentū ⁊ ante pfectionē ſupuenit furor vl̃ mors nunquid valeat qđ inceptum ē. puta q2 iā legauerat aliqua eccleſijs vel aliter diſpoſuerat inter liberos. Bar. in. d. l. ſi is. nō attingendo ſpāliter diſpoſitionē pie cauſe dixit nō valere. ſed i. l. fideicōmiſſa. §. quotiens. ff. de lega. iij. videt̃ velle q̃ valeat int̃ liberos. videt̃ tñ dubitare. ſed in. l. fi. C. famil̃. her. ⁊ in. l. hac cōſultiſſima. §. ex ipfecto. C. de teſta. apte tenuit ꝯrium dicēs q̃ licet valeat teſtm̄ impfectum rōne ſolennitatis inter liberos. vt in. d. §. ex imperfecto. ⁊ in. d. l. fi. nō tamē valet ſi eſt impfectū rōne voluntatis. nā ex quo volūtas nō fuit cōpleta ē impfecta. ſed in. l. in teſtō. ff. de fideicō. liber. tenet apte q̃ ad pias cauſas valet hec volūtas licet non perfecta. ⁊ ſic dicit ſe dixiſſe in quadā qōne facti. Audiui quendā doc. ſatis egregiu3 tenere ꝯrium. nō tñ allegabat hec dicta Bar. ſ3 mouebat̃ ex eo q̃ diſpō inter liberos d3 eſſe magis fauorabilis q̄3 ad piam cauſa3 ſed iter liberos nō valet. vt i. d. l. fi. § nec ad piam cauſam. hoc dictū nō h3 bonū fundamētum primo q2 nō eſt illud abſonū q̃ inter liberos nō valeat. imo Bar. ſentit oppoſitū. in. d. l. fideicōmiſſa. nec. d. l. fi. hoc probat. ſ3 ē dictū doct. ſed tex. ibi potius facit in oppoſitū dū dicit q̃ quibuſcūq3 verbis appareat de volūtate pr̄is inter liberos illa ē ſeruāda. Itē nō ē verū ſimplr̃ q̃ diſpoſitio inter liberos ſit magis fauorabilis q̄3 ad pias cauſas. imo Bar. apte tenet cōtrariū. in. l. j. C. de ſac. ſan. eccl̃. qđ no. Mihi ſatis placet vt valeat ad pias cauſas ex quo legatū vel diſpoſitio erat pfecta. vtputa q2 trāſiuit ad alia legata. nā nō pōt negari qn̄ hic fuit ꝯſenſus naturalis. ⁊ preſumendū ē fauore aīe q̃ aliter non diſpoſuiſſet. facit qđ dixi in. c. relatū. el. j. ṡ. tit. pxi. forte idē poteſt dici inter liberos. vt in. d. l. fi. ⁊ hec no. q2 quotidiana. ¶ In glo. in. ꝟ. ſanctificent̃. ibi tanq̄3 ſancta deputent̃ hoc nō eſt exponere. q2 cu3 iſta eſſent bona tpalia nō poterant tanq̄3 ſancta deputari. Do. An. in quodā notabili ſentit q̃ bona eccleſie largo mō dicūt̃ ſancta. ſed credo q̃ littera d3 exponi ſanctificent̃. i. ad vſum ſanctoꝝ vel ſacrorū deputent̃. ſic in ſili exponit gl. in. c. nulli. xij. q. ij. ⁊ hec expoſitio eſt ppria ⁊ clara. ¶ In gl. fi. in fi. tene gl. ⁊ ſm eā ſūmaui tex. ⁊ intellige in eccl̃ia cui ſeruit clericus tpe mortis. ⁊ ita apte vult iſta lr̃a ibi cui ſeruit. Ex quo infertur q̃ ſi cleric⁹ habuit pri⁹ aliđ bñficiū bona ſua ñ diuidunt̃. ſed oīa cedūt bñficio cui ad p̄ſens clericus ē aſtrictus. Ex his infert̃ q̃ xbū altare poſitū in lr̃a exponit̃ p eccl̃ia. ad h̄. j. q. iij. altare. Pōt etiā intelligi ſm doc. de altari pprie. nam in quibuſdā locis ſunt multi clerici nō habentes niſi hmōi altaria in beneficiū. vñ tales decedētes ſine cōſanguineis transferūt ſua bona ab inteſtato in h̄ altaria. qđ bñ no. Ex hoc etiam habes q̃ id qđ accedit altari poſito in aliqua eccl̃ia nō accedit ipi eccleſie. ſ3 ipi altari. ex q̄ altare h3 bona diſtincta ab eccleſia. qđ intelligo qñ pprie obuenit cōtēplatiōe altaris. ſecus ſi cōtēplatiōe eccl̃ie. puta ſi fiunt oblationes i illo altari. nā ſūt oblationes de iure parochiali. iō nō cedūt altari. ſed eccl̃ie. ad h̄ bo. tex. in. c. ad audientiā. de ec. edi. inducendo p locu3 a ſpeciali. ⁊ vide qđ dixi in. c. paſtoralis. de his q̄ fiūt a prela. Et ex his habes intellectū iuriū q̄ ſimplr̃ dicūt bōa clerici inteſtati debere cedere eccl̃ie ſi nō h3 conſanguineos. d3 eñi intelligi de eccl̃ia late ſumpta. vt ꝯprehendat oē̄ bñficiū etiā ſine cura. ⁊ fac. c. relatum. el. ij. ṡ. ti. pxi. Quid aūt ſi clericus non habet eccleſiā ⁊ decedit ab inteſtato. credo q̃ bona debēt deuenire ad ep̄m. ⁊ ipe diſponet ſm deū. p hoc qđ no. Inno. in. c. inſinuante. qui cle. vel mouen. ⁊ aliquid dico in. c. in preſentia. de proba. facit qđ no. Frede. cōſil̃. xxv. ⁊ hoc notabis.

Sancto. Si p̄ſbyter inteſtatus decedat đ patrimonio ſuo fiunt quattuor portiones put hic habet̃. ⁊ nō tenet h̄ hodie ſm gl. ⁊ ſic vult q̃ hodie iſtud. c. ſit correctū. ſed huic lec. ob. qđ habet̃. ṡ. in pemio reſecatis ſupfluis. ⁊c. iō ſm aliū intellectū ſingularē ſummat̃ aliter ⁊ ſic. Si olim ſeruus p̄ſbyter factus inteſtatus decedat. eius bona diuidunt̃ ſm formā hic cōtentam. Et primo ponit̃ exceſſus relatio. ſecūdo eius phibitio. ibi interdicimus. tertio peculij diuiſio ibi peculiū. quarto pene inflictio. ibi. ⁊ ſi quis. ¶ Nota ibi partes ſibi vendicēt. ⁊c. q̃ dñs vendicat ſibi partē de ſubſtantia ſui ſerui. ſed contra hoc facit inſti. p quas pſo. nobis acq̃rit̃ in. §. Itē nobis vbi dicit̃ q̃ q̄cquid acquirit ſeru⁹. acquirit dño. ergo nō partē. ſ3 totū vendicat ſibi dñs. So. intellige tex. ſm Hoſti. in ſeruis manumiſſis. ⁊ ſic in liberti de quoꝝ ſubſtantia patronus vendicat ſibi parte3 ⁊ nō totū. vt inſti. de ſuc. liber. §. ſed noſtra. ¶ Et ex hoc infert̃ ad intellectū huius. c. vt intelligat̃ de p̄ſbyteris qui prius fuerunt ſerui. ad quoꝝ ſubſtantiā patroni volebant venire ſicut ad ſubſtantiā aliorū libertorū. qđ hic interdicit̃. ⁊ de hoc. j̄. cū glo. ¶ Nota ſecūdo q̃ factus liber reſpectu diuinoru3 eſt liber cenſendus quo ad oīa tpalia. ⁊ videt̃ notabiliter pbare iſte tex. q̃ dñs qui ꝯſentit vt ſeru⁹ promoueret̃ ad ſacros ordines nullū ius retineat i ſeruo. vnde pdit ius ſuccedendi ſibi delatū a iure ciuili. ⁊ vide qđ no. in. c. nullus. ⁊ in. c. de famul̃. đ ſer. nō or. ¶ No. tertio ibi p̄ter diuinū officiū. q̃ ſeru⁹ pmot⁹ de ꝯſenſu dñi tenet̃ impēdere dño diuinu3 officiū. qđ videt̃ procedere ſi dñs retinuit apud ſe has opas ſpūales. de q̄ dicendū vt plene no. in. d. c. nullus. ¶ No. vltimo ex fine lr̃e vnū mirabile dictū qđ videt̃ pbare iſte tex. videlicet q̃ ſi vni ex heredib⁹ aufert̃ ſua portio tanq̄3 ab indigno nō applicat̃ fiſco ſeculari licet heres ſit ſecularis ſ3 potius fiſco eccl̃ie habito reſpectu ad qualitatē relinquētis q2 fuit cleric⁹. ⁊ h̄ facit ad multa. niſi dicam⁹ hunc tex. ponere ſpecialē puiſionē. Itē ex h̄ ⁊ ex tex. collige aliud no. dictū q̃ id qđ venit applicandū fiſco đ bonis clericoꝝ nō venit applicandū fiſco pape. ſed pot⁹ ep̄o loci vt diſpenſet diligent̃ ad vſū eccl̃ie. et

ſic facit etiã tex. ꝓ his que dixi in. c. precedenti. ꝙ ſi
cleric⁹ decedat ſine ꝯſanguineis ꝛ ſine bñficio inte-
ſtatus bona debẽt deuenire ad man⁹ epi vt i vſum
eccle. ſ. vniuerſalis diligent̾ diſtribuat. non vt ſibi
appropriet. ¶ In gl. j. ibi ſemꝑ ẽ ꝑ eccłia ꝓſumẽdũ
no. gl. ꝭ de hac mã vide qḋ latius dixi in. c. ingren-
dũ. de pecu. cle. ꝛ ꝑ Inno. ꝛ ꝑ Jo. an. in. c. cũ i offi-
cijs. ſ. ti. pxi. ¶ In ea. gl. ibi nõ credo ꝭ hodie hr̃e
locũ. ꝛc. vult ꝙ gl. ꝙ ꝭ. c. hodie nõ ꝓcedat. q̃ lect. nõ
ẽ tuta nec bona ꝑ ea q̃. ſ. dixi. vñ tene lec. ꝓcedentez
q̃ fuit Lau. quã cõiter ſequũt̾ doc. vt intelligat̾ iſte
tex. in p̃ſbyteris q̃ ex ſeruitute ꝓmoti ſunt ad ſacer
dotiũ dominis ꝯſentientibus. ꝛ ꝑ hac lec. facit tex.
ibi p̃ſb̃ros ſuos. ꝛ ibi ſicut de ꝓprijs ſeruis. ꝛ meli⁹
ibi ſicuti liberti facti ſunt. ꝛc. ꝛ in iſtis ꝓcedit diſpo-
ſitio hui⁹. c. ꝛ merito aliud ſtatuit̾ in ſubſtãtia iſtoꝝ
q̃ alioꝝ clericoꝝ. nã ex q̃ intuitu diuinoꝝ ꝯſecuti
ſunt libertatẽ facilius debet eoꝝ ſubſtantia in opa
pia diſtribui. ꝛ intelligo cũ iſti decedãt ab inteſtato
vt cõueniat rubro. nec per alia iura generaliter lo-
quentia de bonis clericoꝝ. ꝭ. c. dꝫ corrigi. ꝭ poti⁹
illa ꝑ iſtud limitari. qꝛ generi derogat̾ ꝑ ſpẽm. vt in
regula generi. de reg. iu. li. vj. Itẽ qꝛ correctio iuri
um ẽ euitãda. vt in. c. cũ expediat. de elec. li. vj.

¶ Cum dilectus.

Rector eccle dicit̾ inteſtat⁹
ſi nullũ fecit teſtamentũ. vł fecit ꝭ furioſus
ꝛ tali ſuccedat eccłia ſi nõ hꝫ ꝯſanguineos. ſec⁹ aũt
ſi apparet illũ fuiſſe monachũ vel ſana mente teſta-
tum. ſic ſũmat Jo. an. ꝛ cõiter ſequẽ. ꝭ hec ſũmatio
de nihilo ꝓuidet. nec ꝑtinet in ſe aliquã difficultatẽ
ideo attingẽdo duos notabiles ꝛ ſingulares intel-
lectus hui⁹. c. ſũmo ſm quelibet intellectũ ꝛ primo
ſic. Ualet teſtũ ad pias cauſas ꝯditũ ꝑ v̾ba enun-
ciatiua etiã ꝓpter aliud ꝓlata q̃ ſucceſſio ſeu te-
ſtatio veniat ad excluſionẽ alteri⁹ eccłie. vel alit̾ ſm
aliũ intellectũ. Per vnũ teſtẽ de veritate ꝛ per ꝯfeſ-
ſionẽ etiã incident̾ factã ꝓbat̾ oblatio etiã q̃ ad effe
ctũ ꝯſequendi bona oblata. Diuidit̾ hoc. c. in q̃ttu-
or ptes. In p̃ma pte ponit̾ factũ deciſũ. In ſecũda
motiuũ pape ad ſniam. In tertia allegatio epi diffi
nientis. In q̃rta diffinitiue cõmiſſio. Scḋa ibi ſuffi
cienter. tertia ibi. qꝛ v̾o. quarta ibi nos. ¶ No. pri-
mo iuncta glo. j. ꝙ q̃s põt ſe ꝛ ſua dedicare mona-
ſterio abſq; eo ꝙ efficiat̾ monachus. ꝛ talis põt di-
ci oblatus. ꝛ ẽ q̃ſi ſeru⁹ monaſterij. vide ad hoc qḋ
no. in. c. vt lex. xxvij. q. j. facit cle. j. de deci. in fi. Nũ
quid aũt in hac dedicatione veniant bona futura.
ꝓdicta gl. ſentit ꝙ ſic. ꝛ ibi vide ꝑ Archi. ſec⁹ dic ſi ta
lis dedicatio fieret eccle ſeculari. nã obtinet vires
ſm qualitatẽ eccle cui fit. ꝛ ꝭ faciũt ꝓ dicto Bart. i
l. fi. C. de pac. vbi voluit ſingularit̾ ꝙ abſq; eo ꝙ q̃s
dedicet ſe põt oĩa bona ſua p̃ntia ꝛ futura dare ec-
cleſie. nã ſi põt dare ſe ꝛ ſua vt hic. forti⁹ oĩa bona ſi
ne ſe. ꝛ facit ꝙ ipſe no. in auc. ingreſſi. C. de ſa. ſanc.
eccł. ꝛ hec no. ¶ Scḋo no. ꝙ abbas põt agere noĩe
monaſterij ſui abſq; mãdato capituli ſui. de q̃in. c
edoceri. ſ. de reſcꝑ. ¶ No. tertio ibi i extremis agẽs
ꝙ actus depẽdẽs a mera volũtate põt exerceri a la
borante in extremis. ſatis eſt ꝙ ſit ſan⁹ mẽte a qua

depẽdet validitas act⁹. Et ex ꝭ ꝛ ex tex. no. ꝙ tã cõ-
tractus q̃ ꝯfeſſio p̃nt fieri in extremis etiã i vltima
voluntate. ad ꝭ. c. q̃q̃. de vſur. li. vj. ꝛ i. l. heredes
palã. in fi. ff. de teſta. Itẽ no. ꝙ vn⁹ teſtis nõ probat
oblationẽ ſeu ꝓfeſſionẽ alicui⁹. vñ ſicut i ꝓphanis
ita in ſp̃ualib⁹ vn⁹ teſtis nõ ſufficit ad ꝓbationẽ. ad
ꝭ. c. licet vniuerſis. de teſti. ¶ No. ibi. p̃ntia abbat̾
ꝙ ꝯfeſſio dꝛ fieri in p̃ntia ptis etiã ſi p̃s accidentalit̾
ẽ ibi repta. q̃q̃ expſſe ipſe nõ acceptauerit ꝯfeſſiõez
ꝓ ſe. ꝛ in ꝭ tene mẽti iſtũ tex. Itẽ facit iſte tex. opi. i
ar. ꝙ cõfeſſio etiã declaratoria act⁹ p̃teriti requirit
p̃ntiã ptis ad ſui validitatẽ lꝫ fiat extra iudiciũ. fac
ad ea que no. in. c. fi. de ꝯfeſ. ꝛ in. l. certũ. §. ſi q̃s ab
ſente. ff. e. ꝛ in. l. generalit̾. C. de nõ nu. pe. ¶ No.
ibi vehemẽter adminiculãtes. tex. opt. ſm vnum i-
tellectũ vt vn⁹ teſtis de veritate plene probat cũ cõ-
feſſione extra iudiciũ facta ſuꝑ exiſtẽtia act⁹ lꝫ con-
feſſio ſit incident̾ facta. ꝛ ꝑ ꝭ dicẽdũ ꝙ ſi ꝑ vnũ teſtẽ
ꝓbo ꝙ tibi mutuaui. x. ꝑ alios ꝓbo ꝙ fuiſti ꝯfeſſus
mutuũ licet incident̾ iſte due ſemiplene ꝓbationes
debent cõiungi. ꝛ plene ꝓbant mutuum q̃q̃ actor
fundauerit ſe ſuꝑ mutuo ꝛ nõ ſuꝑ cõfeſſione. ¶ No
ta ꝙ verba enunciatiua ꝓlata ꝓpter aliud inducũt
diſpoſitionẽ in vltima voluntate. ex quo indirecte
ex verbis põt elici mens teſtari volẽtis. ꝛ ꝭ colligit̾
ſm aliũ intellectũ. hoc tñ declara. vt. j. dicã. Itẽ no.
ꝙ furioſus ſeu mente alienat⁹ nõ põt teſtari etiam
ad pias cauſas. ꝛ ꝭ qꝛ nõ hꝫ iudicium intellect⁹ a q̃
dependet validitas teſtamẽti. Itẽ no. ꝙ etiã in ex-
tremis p̃ſumit̾ q̃s ſane mẽtis. vñ aſſerenti ꝯriũ in-
cũbit onus ꝓbandi. nam vt hic vides epſ hꝫ ꝓba-
re ꝙ archipreſbyter nõ erat mentis cõpos q̃ñ illa
ꝓtulit in extremis. facit. c. raynutius. ſ. ti. pxi. vbi
teſtator erat in extremis cõſtitut⁹. Itẽ no. ꝙ in cau
ſa cõuentionis ꝛ recõuẽtionis poſſunt ꝓduci duo
libelli ꝯrij. de quo ꝑ Inno. in. c. cũ cõtingat. de offi.
dele. ꝛ facit. c. licet. de ꝓba. ¶ No. ibi noĩe parochi
alis eccle. ꝙ epſ põt in iudicio cõtendere tã peten-
do q̃ defendendo noĩe eccle inferioris ſibi ſubie-
cte. ꝛ ad ꝭ quotidie allegat̾ iſte tex. ꝛ clarius tꝫ hoc
Inno. hic dicẽs ꝙ nõ ſolũ põt epſ vacante eccleſia
inferiori vt hic vacabat. ꝭ etiã ſi eccłia haberet ſuũ
rectorẽ. nã epſ ẽ p̃latus oĩm eccłiaꝝ dioceſ ꝛ precor-
dinator in cunctis. x. q. j. in. c. regẽda. ꝛ in. c. noue
rint. xvj. q. vij. oẽs baſilice. nec mirũ. nam ꝛ prelati
inferiores agunt ꝓ eccłijs ſibi ſubiectis. vt in. c. j. ḋ
reſcꝑ. i cle. ꝛ in. c. ex tranſmiſſa. de p̃ſcrip. Quis au
tẽ ſit p̃ferend⁹ ſi cõcurrat p̃latus ſupior ꝛ imediat⁹
plene tetigi poſt doc. in. c. cum deputati. de iudi.
¶ Ultimo no. ibi monaſteriũ cõdẽnet̾. ꝛc. ꝙ lꝫ p̃lat⁹
ſit in iudicio noĩe eccle ſue. tñ verba ſnie diſpoſiti-
ua p̃nt ꝯferri in eccłiam. Ex quo inferri põt ꝙ lꝫ ſin
dicus fuerit i iudicio põt cõdẽnari vniuerſitas ſeu
eccłia ꝛ nõ ſindic⁹. ad. ꝭ. c. licet. de ꝓba. qḋ ꝓcedit
etiã de iure ciuili. iuxta no. ꝑ Bar. i. l. ſtipulatio. §.
ſi ſtipulor. ff. de v̾bo. obli. ¶ Oppo. ꝯ tex. videt̾ eni
ꝯrietatem ꝛ abſurditatẽ in multis cõtinere. primo
qꝛ ex quo iſte archipſbr dilucida voce fuerit confeſ
ſus in p̃ſentia abbatis ꝙ ſe ꝛ ſua obtulerat monaſte-
rio. hec ſola ꝯfeſſio act⁹ p̃teriti declaratoria debuit

ſufficere ad ꝓbandū eū eē oblatū. cū ſtandū ſit con
feſſioni alicuius ꝯ ſe. xxiij. q. ij. in ṗn. ⁊ in. c. ꝑ tuas.
de ꝓbat. ⁊ de ꝯfeſ. ꝑ totū. ergo male dicit lr̃a ꝙ iſti
teſtes ſufficiēt nō ꝓbāt intētionē abbatis. Itē vi-
det tex. ꝯrius in. ꝟ. ſufficiēt. vbi dꝫ ꝙ ſufficiēt fu-
it ꝓbatū. nā de ſignificato hui⁹ verbi ſufficiēt ē vt
nihil aliud requirat. vt no. gl. in. c. ſtatutū. ð reſcꝑ.
li. vj. in ṗn. Itē ꝑ verba indirecta etiā enunciatiua
actus ṗteriti induciť teſtm̄. vt in. l. ex hac ſcriptura
ff. de dona. vbi diciť ꝙ ſi quis dixit talē rem dona-
ui ſempronio. ex h̃ ꝓbať ꝙ voluit donare ſempro-
nio. vnde capit ille vt legatari⁹. Cū ǧ archip̄ſbyter
hic dicit ꝙ ſe ⁊ ſua cōtulerat monaſteria in p̄ſentia
teſtiū hec ꝟba debēt ſufficere ad eliciendā volūtatē
ipſius ꝙ indirecte voluerit monaſteriū heredē face
re. cui⁹ ꝯrium innuit iſte tex. cū dicit ꝙ illi teſtes ſuf
ficienter nō ꝓbant. So. ꝓpter h̃ ⁊ multa alia ꝯria q̄
p̄ſīt fieri ad iſtā lr̃am glo. hic multū inuoluūt intel-
lectū huius. c. ⁊ difficiliores ſūt gl. ⁊ magis ꝯrie ꝙ̄
tex. Et hec difficultas oriť qꝛ varij intellect⁹ p̄ſīt ex
lr̃a elici. ⁊ glo. qñqꝫ fundat ſe ſup vno ⁊ qñqꝫ ſuper
alio. ſꝫ nō inſtando ſup verbis glo. vt clare habeas
mām huius. c. ſcias ꝙ duo ſūt ṗncipales intellect⁹
hui⁹. c. Primus ꝙ abbas fundauit ſe ſup illa cōfeſ
ſione taꝫ ſuper vltima volūtate quaſi per illa ꝟba
nō poſſit teſtari voluerit indirecte monaſteriū face
re heredē. ⁊ ex hoc capite obtinuit abbas. Hunc in
tellectū ſentit apte glo. iij. ⁊ fuit additio tp̄e Inno.
facta. nā Inno. ſentit primo hanc lecturā ⁊ ad tex.
dū dicit ꝙ vehemēter teſtes adminiculabanť. rñdꝫ
ꝙ huic p̄ſumptioni ſtať. q̄ſi velit tex. ꝙ illa cōfeſſio
apte nō ꝓbabat volūtatē vltimā ſeu teſtamēti facti
onē. ſed vehementē p̄ſumebať. cui p̄ſumptioni taꝫ
violente ſtať. niſi ꝓbeť ꝯtrariū. ⁊ ideo onus ꝓbādi
ꝙ mente alienata dixit illa verba incūbit epo. hanc
etiā lec. ſequūtur hic Io. an. ⁊ hoſti. ¶ Sed ꝯ hāc
lec. fortiter oppo. verba enūciatiua ꝓlata ꝓpter ali
ud nō inducūt diſpoſitionē. vt ē tex. in. c. ſi papa. ð
priuile. li. vj. nā lꝫ papa in reſcripto delegatorio in-
cidenter aſſerat aliquē eē exemptū ꝑ hec ꝟba enun
ciatiua nō ꝓbať exemptio. qꝛ illa vba nō ſunt pro-
lata ṗncipaliter ſup exemptiōe. ad idē. l. nō nudis.
⁊. l. nō eplis. C. de ꝓba. vbi pꝫ ꝙ verba q̄ enūcianť
ad aliū finē dicunť nuda. ita ꝙ nō ꝓbant enūciatū
ſed hic iſta verba fuerunt ꝓlata ꝓpter aliud. qꝛ ar-
chipreſbr fuit requiſit⁹ vtrum vellet facere teſtm̄. ⁊
ip̄e vt ſatiſfaceret requiſitioni dixit ꝙ nō poterat te
ſtari. qꝛ donauerat ſe ⁊ ſua mōaſterio. ⁊ ſic hec ver-
ba fuerunt indirecte ꝓlata nō aīo cōdendi teſtm̄. ſꝫ
aīo ſatiſfaciendi requiſitioni. Nec ob. lex ex hac ſcri
ptura. qꝛ ibi verba enūciatiua fuerūt prolata prin-
cipaliter ꝓpter ſe ⁊ nō ꝓpter aliud. qꝛ ibi teſtator di
xit ſponte ſciant heredes mei ꝙ veſtes meas dona
ui libertis meis. iō nō īmerito inducūt legatuꝫ. qḋ
nō fuit in caſu nr̃o. Sed ſaluādo p̄miſſū intellectuꝫ
pōt dici ꝙ hec verba enūciatiua etiā propter aliud
ꝓlata inducūt diſpoſitionem in diſpoſitis ad pias
cauſas. ſed in alijs relictis hec verba nō ſufficerent
vt in cōtrarijs ſupra formatis. ⁊ ſic reſtringas glo.
iij. ⁊ dictū Inno. hanc lec. ad iſtū text. repio Bar.

ſenſiſſe aperte in. l. j. C. de ſac. ſanc. eccl. vbi format
q̄ōnem. nunquid ꝑ verba enūciatiua incidenter ꝓ
lata inducať diſpoſitio ad piā cām. ⁊ cōcludit ṗmo
ꝙ ſic ꝑ iſtū tex. Secūdo qꝛ in teſtamento militi ſuffi
ciunt hec verba. ǧ forti⁹ ad piam cauſam. vt in. l. ex
his verbis. C. de teſta. mili. Tertio qꝛ ex his ꝟbis
ſatis apparet ꝯſenſus de iure gētiū. alſ enī in mili-
te nō inducerēt diſpoſitionē. ſed in diſpoſitiōe ad
pias cauſas ſufficit ſolennitas iuriſgentiū. vt no.
in. d. l. j. ⁊ in. c. relatū. el. j. ð. ti. pri. Et hunc intelle
ctū puto veriſſimū in ſe. ⁊ eū notabis. ſed nō cōue-
nit lr̃e. Primo qꝛ vt pꝫ in ṗn. c. abbas. fundat ſe ſu
per oblatione. ⁊ ſic ſup acta inter viuos. ǧ nō pote-
rat obtinere etiā plene ꝓbando diſpoſitionē i vlti-
ma volūtate. qꝛ ſnīa nō cōformis petitioni ē nulla
vt in. l. fi. C. de fideicō. liber. ⁊ in. c. lꝫ heli. de ſimo.
⁊ in. c. qualiť ⁊ qñ. el. ij. de accu. Itē in dubio ſnīa
recipit interp̄tationē vt cōueniat petitioni. qꝛ talia
ſunt ſubiecta q̄lia p̄dicata. vt le. ⁊ no. in. c. inter di-
lectos. de fide inſtru. ǧ interp̄tandū eſt ꝙ abbas h̃
obtinuit nō vigore vltime volūtatis que nō conue
nit petitioni. ſed vigore oblationis ſup qua funda
bať libellus. Scḋo ob. huic intellectui in alio text.
iſte in eo ꝙ dicit ꝙ illi teſtes nō ſufficiēt ꝓbant in-
tentionē abbatis. ſed tanꝫ vehementē adminiculā
tes aſſertionē ipi⁹ plurimū adiuuabāt. que verba
clare innuūt ꝙ abbas nō obtinuit ex capite vltime
volūtatis. nec erat p̄ſumptio violēta. qꝛ illa q̄ non
ſufficit ad ſnīam nō dꝫ adminiculare vel coadiuua
re. ſꝫ poti⁹ fundare ⁊ ꝓbare. nā de ſignificato hui⁹
verbi adminiculare ē vt ꝑ ſe plene nō probet. ſꝫ ad
iuuet ad ꝓbationē cōplendā. Itē aſſertio abbatis
erat ex oblatione. ⁊ hic papa dicit ꝙ iſti teſtes adiu
uabant aſſertionē ſuā. ⁊ ſic inducunť ad ꝓbanduꝫ
oblationē ⁊ ſi teſti fractionē. ⁊ iō tenēd⁹ ē ſcḋs itel
lect⁹ vt dicam⁹ ꝙ abbas h̃ obtinuit vigore obligatio
nis quā ꝓbauit ꝑ vnū teſtē ð viſu ⁊ ꝑ ꝯfeſſiōeꝫ ipi⁹
oblatiōis i extremis factā. nā teſti vn⁹ ðponēs ð ꝟi
tate actus ⁊ duo deponētes ſup ipſius act⁹ ꝯfeſſio-
ne iunguntur ad faciendū plenā ꝓbationē. vt no. in
c. cū cām. de proba. no. Bar. in. l. admonēdi. de iu
reiurā. Et ſi diceres ꝙ ꝯfeſſio ꝑ ſe ſola debuiſſet ſuf
ficere vt ꝑ totū ti. de ꝯfeſ. repio qḋ idē Bart. ſenſit
ſm intellectū ad iſtū tex. in. d. l. admonendi. in. xv.
colū. dicēs ꝑ iſtū tex. ꝓbari ꝙ ꝑ vnū teſtē de verita-
te ⁊ ꝑ ꝯfeſſionē factā in abſ̄tia ptis ꝓbať veritas ac
tus. ⁊ ſic ſenſit ꝙ abbas hoc obtinuit vigore oblati
onis ⁊ nō vigore vltime volūtatis. Et q̄ꝫ dictum
ſuū ſit notabile ⁊ menti cōmendandū. ſ. ꝙ cōfeſſio
facta in abſ̄tia ptis inducat ſemiplenā probationē
tñ nō ꝓbať ꝑ illū tex. Unde nō videť Bar. ponde
raſſe iſtā lr̃am q̄ apte dicit ꝙ in p̄ſ̄tia ptis archip̄ſbr
cōfeſſus fuit ſe fuiſſe oblatū. ⁊c. ⁊ iō dic ꝙ iſta ꝯfeſ-
ſio per ſe nō plene probabat. qꝛ fuit incidenť facta.
ſcꝫ ad interrogationē alterius querētis ſi vellet te-
ſtari. ⁊ iō iſte tex. hic dicit ꝙ iſti teſtes non ſufficienť
probabāt. ſ. oblationē. ſed multū adiuuabāt inten
tionem abbatis fundantis ſe ſup oblatione. vnde
fac h̃ iſta cōfeſſio ſemiplenā ꝓbationē. vt no. i. c. fi.
de iureiur. facit. c. ſup eo. de teſti. ⁊ due ſemiplene

tendentes ad eūdē effectum iunguntꝛ ad faciendū
plenā. vt no. in. d. c. fi. ⁊ in. d. l. admonēdi. Nec ob.
tex. dū dicit ꝙ ſufficient erat ꝓbatū. qꝛ verū ē ꝙ te-
ſtes ſufficient ꝓbabant illā cōfeſſionē. ſ illa ꝯfeſſio
tanꝗ incident facta nō ꝓbabat plene oblationē. ⁊
ſic dꝫ tex. reduci ad cōcordiā. Et ex hoc ⁊ ex tex. nō
ſing. ꝙ cōfeſſio facta propꝛ aliud etiā in p̄ſentia par
tis plene nō probabat. qd̄ tenebis ſp menti. Sꝫ hu
ic intellectui vehemēter ob. hec lr̄a que in triplici lo
co videtur velle ꝙ illa verba inducebāt vltimā vo-
luntatē expreſſe. vt patet ibi velut vltimā exprimēs
voluntatē. ⁊ ibi cū vltimā volūtatē exp̄ſſit. ⁊ ibi que
ſup vltima voluntate. ⁊ ſic nō inducebantꝛ illa v̄ba
vt cōfeſſio. ⁊ hec multū faciūt ꝓ p̄mo intellectu. ſed
tenendo ſecūdū quē ſentit hic glo. in. v̄. vn⁹ ſolus.
⁊ Inno. in. v̄. ꝓbationes. ⁊ ſequitꝛ do. An. Poſſu-
mus dicere ꝙ hic ſit mentio de vltima volūtate. nō
ꝙ ꝑ cā fuerit inducta teſtamenti factio. ſ capitꝛ pro fi
nali aſſertione ip̄ius archipreſbri. nā requirunt in
hac vltima volūtate. ſ. ꝙ ſe ⁊ ſua donaſſet monaſte
rio. vnde cū nunꝗ poſt expreſſerit ꝯriū ſtandū eſt
huic finali aſſertioni cū dicto illius teſtis. ⁊ ſic opoꝛ
tet aliquātulū impropriare illa verba vt vitentꝛ ma
ioꝛes abſurditates. Nec hoc ē nouū cuꝫ ſepe idem
verbū relatū ad diuerſa ſignificat diuerſa vt viten-
tur alie abſurditates. vt eſt pulcher tex. i. c. cum di
lectus. de cōſue. facit. c. ab excōicato. cuꝫ ibi no. de
reſcrip. ⁊ ꝑ hoc habetꝛ clariſſime intellectus hui⁹. c.
⁊ ad hos duos intellectus ſunt referēde ꝯrietates
que eliciuntꝛ ex gl. ¶ Sed circa p̄dicta queritꝛ de. q.
q̄tidiana. Quidā in egritudine poſitus cōdit teſta
mentū in quo cōfeſſus ē ſe abſtuliſſe multa bōa cu-
iuſdā eccleſie. ⁊ mandauit certā quātitatē in recom
penſatione reſtitui. demū cōualuit ⁊ negligit reſti-
tuere. queritꝛ nunq̄d poſſit cōpelli cū nō poſſit ꝓba
ri niſi per ꝯfeſſionē ſuā in teſtō factā. Pe. in. l. gene
raliter. C. de nō nu. pec. tenuit ꝙ ſic. q̄n in vltima
voluntate pōt q̄s cōfiteri ⁊ alios ꝯtus facere. vt in
d. l. heredes palam. ⁊ i. d. c. q̄ꝗ. ⁊ hec ſūt irreuoca-
bilia. vt. ſ. de confeſ. ꝑ to. ⁊ in. l. ſicut. C. de a. tio. ⁊
ob. ſed Bar. in. l. cū quis. in. §. codicillis. ff. de leg.
ij. poſt quoſdā doc. tenet oppoſitū. nā vt ibi pꝫ talꝛ
cōfeſſio nō ꝓbat niſi ſit iurata. Itē iura dicūt ꝙ ta-
lis cōfeſſio inducit fideicōmiſſū vel legatū. vt. l. luci
us. de leg. ij. ⁊. C. de fal. cau. adiec. legato ꝑ totum.
Itē ſi ꝯrium diceretur poſſet paꝛ indirecte p̄uare fi
lium legitima ſua. qꝛ nō haberet niſi ꝯfiteri ſe debi-
toꝛē plurimoꝝ. qd̄ facere nō pōt. vt no. ſpe. in ti. d
cōfeſ. in. §. nunc videndū. v̄. ſequitꝛ. Io. cōclude p⁹
cū ampliando terminos. q. cū queritꝛ generalr̄. nū
quid verba enunciatiua emiſſa in vltima volūtate
ꝓbent ſeu inducāt diſpōem. Aut eni verba enunci
atiua ꝓferuntꝛ ꝓpter aliud. aut p̄ncipaliter ꝓpꝛ ſe.
Primo caſu talia verba plene nō ꝓbant nec etiā in
ducūt vt pꝫ in iſto tex. ⁊ iurib⁹. ſ. alle. Secūdo caſu
aut fuit adiectū iuramentū ⁊ ꝓbāt vt i auc. ꝙ obti-
net. C. de proba. ⁊ in corpoꝛe. vn̄ ſumitꝛ. ⁊ in auc. d
iureiur. a moꝛ. p̄ſti. ⁊ hoc ꝓcedit nō ſolū q̄n teſtatoꝛ
exp̄ſſe iurat. ſed etiā q̄n dicit ſe iuraſſe. ⁊ videtꝛ velle
tex. in. d. auc. Aut ceſſat iuramentū. ⁊ tūc ſi ꝑs fuit
p̄ſis vel notari⁹ vel oꝛdinarius recepit ꝯfeſſionē ꝑ
parte ⁊ tunc probat ar. hic in eo. ꝙ pōderatꝛ partis
p̄ſītia ⁊ probatꝛ meli⁹ in. c. q̄ꝗ. p̄alle. Aut nemo re-
cepit hanc cōfeſſionē. ⁊ tūc talia verba nō probant
actū enūciatū. ſed inducūt legatū ſeu heredis inſti-
tutionē ſm̄ qualitatē verboꝝ. vt in. d. §. codicillis.
⁊ alijs iuribus ſupius alle. Et ex his infertꝛ ad deci-
ſionē. q. ꝓpoſite. vt nō poſſit ille poſtꝗ cōualuit cō
pelli ex quo nō fecit ille iuramētū. nec aliquis h̄ns
ꝑtātem recepit cōfeſſionē. Et idem dic in eo q̄ con-
fitetur in teſtō ſe vſurarium ⁊ mandat certā quanti
tatē reſtitui. nam alio nō interueniēte cōpelli ñ pōt
ad reſtitutionē. ⁊ idē dicendū in ſīlibus q̄ſtionib⁹.
¶ In glo. in. v̄. cōpetere in fi. no. glo. bn̄ ⁊ ꝓbatur
ſatis i h̄. c. iūcto. c. iudicas. iij. q. ix. furoꝛ. q̄ ſeꝛ acce-
dens p̄ſumitꝛ adeſſe niſi probetꝛ ꝯrium. Quid de
alijs infirmitatibus. vide qd̄ dixi in. c. cuꝫ intꝛ cano
nicos de elec. ⁊ ibi ꝑ doc. Qualiter aūt ꝓbetꝛ furoꝛ
ſeu mentis alienatio. dic ꝙ v̄bo ⁊ facto. ꝓ hoc. c. le-
gimus. xciij. di. vbi dicit fatu⁹ fatua loquitꝛ. ad ideꝫ
l. quidā. cū ſua glo. ff. de cōdi. inſti. ⁊ vide glo. in. c.
cōſaldus. xvij. q. j. Quid autē ſi vna ꝑs ꝓbat furo
rem ⁊ reliqua ſanā mentē que ꝓbatio p̄ualet. vide
qd̄ no. i. c. ſup h̄. de renūciatio. ⁊ in. l. nec codicillos
C. de codicil. ¶ In gl. in. v̄. ſup impetitione. no. be
ne glo. qꝛ nō eſt in eo qd̄ limitat. ⁊ vide. c. cū qui. d
p̄ben. li. vj. ⁊. c. j. de do. ⁊ cōtu. In glo. fi. ibi. niſi
ꝑ vnū teſtē. ſ tūc oppo. nā videtꝛ ꝙ ex quo abbas ha
buit vnū teſtē debuit ſibi deferri iuramētū in ſup-
plementū ꝓbationis. vt in. c. fi. de iureiur. Sol. di
cunt Gof. ⁊ Io. an. ꝙ rerū quantitas diſſuaſit iura
mentū deferri volūt dicere ꝙ vbi agitur de magno
p̄iudicio ſeu de re magni valoꝛis nō defertur iura
mentū in ſupplementuꝫ ꝓbationis. alij aliter. ſ hoc
placet. ad hoc qd̄ le. ⁊ no. in. d. c. fi. Et no. ex hac ſo.
ꝙ etiā prelato ſuper iure eccl̄ie nō defertꝛ iuramētū
in defectum ꝓbationis. cū qd̄ ē multū p̄iudicialis.
Et in fi. gl. no. gl. ꝙ licet eccl̄ia cōparetꝛ matri. nō tn̄
tenetꝛ ſacerdos aliquid de bonis proprijs relinque
re eccleſie. pro hoc. c. j. ſ. eo.

¶ De ſepulturis. Rubrica.

¶ Supra viſum ē de ſucceſſionibus ex teſtamen-
to ⁊ ab inteſtato que capiunt effectū poſt moꝛtem.
vt in. c. cū marthe. de cele. miſ. vnde cū fuerit viſuꝫ
de bonis defunctoꝝ merito reſtabat videre de ſe-
pulturis ip̄oꝛum. nam oēs moꝛimur. ⁊ ſicut aq̄ di-
labimur ſup terrā. ij. regū. xiiij. c. ⁊ in. c. in eccl̄iaſti-
co. xiij. q. ij. iō. ⁊c̄. Sed q̄ro poſt Io. an. q̄d ē ſepul-
tura. dicit ꝙ ē locus cōcauus q̄ in eccl̄iaſtico cimite-
rio corpus catholici req̄eſcit. Primū. ſ. ꝙ ſit loc⁹ cō-
cauus. ꝓbatꝛ in. c. penultꝛ. j. eo. ibi. effodi. ⁊c̄. Scd̄o
ꝙ ſit in eccl̄iaſtico cimiterio ꝓbatꝛ in. c. aux. xij. q. ij.
Et ibi ꝓbatꝛ etiā ꝙ defunctoꝝ coꝛpa ibi requieſcūt.
nā rōne ꝯſecrationis loci nō poſſūt ita coꝛpa vexa-
ri a ſpiritibus imundis queadmodū in alijs locis
hec eni fuit rō p̄ncipalis quare factū fuit vt catholi
ci ſepeliantꝛ in cimiterijs eccl̄iaꝝ. ⁊ vide bo. tex. cuꝫ
glo. in. c. cū grauia. xiij. q. ij. Tertiū. ſ. ꝙ corpus ca